

[J. P. Nielsen.]

Hypoteklaanefonden i Stand til at arbejde videre paa samme Grundlag som hidtil, uden at der sker noget Skaar i Arbejdet, og til at tage alle de Hensyn, som det er muligt at tage i den Krisetid, vi er inde i; og dernæst har vi de Midler, vel ca. 7½ Mill. Kr., til Opkøb af Jord, som Rigsdagen for et Par Aar siden har bevilget, og som nu anvendes paa den Maade, den højtærede Indenrigsminister gjorde Rede for. Og endelig har vi som en sidste Hjælpeforanstaltning det Beløb, som anvendes gennem den sønderjydske Laanekasse.

Man kan — det vilde jeg gerne sige til Slutning — naturligvis heroppe fra spørge: Er det berettiget og forsvarligt at træffe saadanne Særforanstaltninger for Sønderjylland? Og jeg har jo ofte, ikke mindst i den sidste Tid, efter den Livlighed, der har været i Sønderjylland, hørt, at man har sagt heroppe fra: Det er dog vist taabeligt, at der ofres mere paa Sønderjyderne, for de vurderer det ikke paa den rigtige Maade. Men jeg vil gerne ved denne Lejlighed gøre opmærksom paa, at det er kun en lille Klat af omtaagede Hjerner, som løber rundt og laver Ballade nede i Sønderjylland; det er ikke det store Flertal af Landboerne; de er lige saa fornuftige som Landboerne i de øvrige Dele af Landet. I saa Henseende kan jeg ganske henvise til det Foredrag, som i Gaar blev holdt af Kreditforeningsdirektør Callø, og som er offentliggjort i Dag i „Dagens Nyheder“. Det er fuldkommen rigtigt, at det kun er en lille Klat i Forhold til den øvrige Del. Det er givet, at en stor Del af dem er mismodige, men det er grundet paa Krisen, fordi de sønderjydske Landbrugere som Landets øvrige Landbrugere er ved at blive fattige. Det er det, som ligger bagved. Skal man saa vurdere, om Sønderjylland har Krav paa Særforanstaltninger, er der to Forhold, jeg vil gøre opmærksom paa, for det første dette, at i Tiden siden Genforeningen har de sønderjydske Landbrugere maattet tilpasse deres Erhverv efter en helt anden økonomisk Struktur end den, hvorpaa Landbrugserhvervet var bygget under de økonomiske Forhold, vi levede under i den Tid, da de tilhørte Tyskland, idet disse var væsensforskellige fra de Forhold, de kom ind i i Danmark. Man maa sige, at de sønderjydske Landbrugere her har gjort en stor og fortjenstfuld Indsats. Dernæst er der en anden Ting; det er den, at de sønderjydske Landbrugere rammes haardere af Krisen end Landbrugerne i det

øvrige Land. De rammes haardere af det faktiske Importforbud for Kvæg, som Tyskland har givet, fordi vor Landsdel endnu er forholdsvis langt mere kvægfedende, opdrætter langt flere Stude, langt mere Kvæg til Slagtning end nogen anden Del af Landet. Det er de to Forhold, der maa tages i Betragtning, og det er ogsaa dem, som har gjort, at baade Regeringen og Partiernes Repræsentanter i Forhandlingerne om disse Sager har indset, at det var berettiget, at man ved Særforanstaltninger kom det sønderjydske Landbrug til Hjælp. Jeg takker baade Regeringen og Rigsdagens Partier, der er gaaet med til disse Foranstaltninger for Sønderjylland, og jeg anbefaler endnu en Gang Lovforslaget til hurtigt og velvillig Behandling.

Chr. Ernst Christensen: Det fremsatte Lovforslag om Ændringer i Lov Nr. 33 af 28. Februar 1927 om Oprettelse af Sønderjydske Hypoteklaanefond gaar jo ud paa, at Indenrigsministeren bemyndiges til at yde Forstrækning af Risikoudligningsfonden til Hypoteklaanefondens Reservefond, og at den Risikoudligningsfonden paahvilende Renteudløse til Kongeriget Danmarks Hypotekbank udlægges indtil videre af Statskassen, for saa vidt den ikke kan udredes af Renteindtægten af den Del af Risikoudligningsfonden, som ikke er udlaant til Reservefonden, at disse Forstrækninger ikke opføres som Passiver af Hypoteklaanefonden ved Afgørelsen af Spørgsmaalet om, hvorvidt der skal ydes overordentlige Bidrag til Reservefonden, og endelig at disse Forstrækninger kun kræves tilbagebetalt, naar Forholdene efter Indenrigsministerens Skøn tillader det.

Lovforslaget er fremkommet som Følge af de økonomiske Forhold i Sønderjylland, der har medført, at Hypoteklaanefonden har maattet overtage og drive en Del Ejendomme i den forløbne Tid, i alt 29 Ejendomme. Dette er jo ikke nogen billig Foranstaltning. Desuden har Fonden haft Tab paa overtagne Ejendomme, saaledes at den lovmæssige Reservefond, der især i denne Tid er haardt tiltrængt, ikke længere er til Stede, hvorfor det er nødvendigt at tilføre den nye Midler. Paa Grund af de meget store økonomiske Vanskeligheder i Sønderjylland ønsker man sikkert at undgaa Anvendelsen af Bestemmelserne i Lovens § 5, 3die Stykke, om Ydelse af ekstraordinære Bidrag til Reservefonden. Jeg kan fuldt ud tiltræde dette. Derimod har man valgt nu at holde sig til den anden foreliggende Mulighed for at styrke